

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 14-08-28236 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רגד זועבי

התובע רפאל בן שטרית

נגד

הנתבעים
1. מורן גורן
2. לימור גורן
3. שרון רביב
4. יהודית רביב

פסק דין (חלקי)

א. רקע

1. בפני תביעה לפי סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק לשון הרע" או "החוק"), במסגרתה עותר התובע לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לו פיצוי על סך של 1,000,000 ₪, בגין פרסום דברי לשון הרע אודותיו.
2. התובע, מר רפי בן שטרית, מכהן כראש העיר בית-שאן (להלן: "התובע" או "ראש העיר").
3. הנתבע מס' 1, הינו הבעלים של עיתון בשם "מידע העיר", והנתבעת מס' 2, הינה אשתו המשמשת כמנהלת העיתון. הנתבעים מס' 3 ו-4, הינם הבעלים, העורכים והמנהלים של עיתון בשם "שיחת העיר". הנתבע מס' 3 שימש בעבר כדובר ראש העיר הקודם, מר ג'קי לוי (כולם ביחד ייקראו להלן: "הנתבעים").
4. במוקד המחלוקת בתיק זה עומדת סדרת כתבות אשר פורסמה בשני העיתונים הנ"ל, בתקופת כהונתו של התובע כראש העיר בית שאן (להלן: "הכתבות" או "דברי הפרסום"). הצדדים חלוקים ביניהם, אם פרסום הכתבות הנ"ל מהווה "לשון הרע", אם לאו.
5. התובע טוען כי הוא מתואר בכתבות כמי שמבזבז את כספי הציבור, מעסיק מקורביו, בוגד וחסר יושר. משכך, פרסום הכתבות מהווה הוצאת לשון הרע נגדו, שכן הן נועדו לפגוע בשמו הטוב ובמעמדו הציבורי, לבזותו, להסית את הציבור נגדו ולהפכו לשנוא על הבריות.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

6. הנתבעים אינם מכחישים את עצם פרסום הכתבות, אולם טוענים כי אין בפרסום הכתבות משום הוצאת לשון הרע נגד התובע.

7. נוכח מספר הכתבות הרב, הומלץ לתובע לצמצם את מספר הכתבות נשוא התביעה, על מנת למקד את המחלוקת בין הצדדים. התובע שעה להמלצת בית המשפט והודיע על צמצום מספר הכתבות. בעקבות כך, ניתנה החלטה המורה על פיצול הדין באשר לכתבות שנתרו במחלוקת, באופן שתחילה תוכרע השאלה אם פרסום אותן כתבות מהווה הוצאת לשון הרע כלפי התובע, וזאת על סמך החומר הקיים בתיק וסיכומי הצדדים, ללא צורך בניהול הוכחות.

ב. דיון והכרעה

8. חוק איסור לשון הרע נועד ליצור נוסחה המאזנת בין ערכים וזכויות שונים אשר ההכרה בהם היא צינור החיים של המשטר הדמוקרטי: זכותו של האדם לשם טוב ולפרטיות אל מול חופש הביטוי.

9. המדובר בשתי זכויות המצויות במפלס דומה במדרג זכויות הפרט בחברה דמוקרטית. הזכות לשם טוב, היא זכותו של אדם לשאת את שמו בין הבריות מתוך הכרת ערך עצמי, זכות אשר הינה חלק בלתי נפרד של הקיום האנושי (בג"ץ 6126/94 סנש נ' רשות השידור, פ"ד נג" (3) 817). לעומתה, הזכות לחופש הביטוי, אשר מתבטאת בזכותו של כל אדם להביע את דעתו, היא זכות מסד ותנאי מוקדם להבטחת קיומן ושמירתן של רוב זכויות היסוד האחרות (בג"ץ 73/53 חברת "קול העם" בע"מ נ' שר הפנים, פ"ד ז 871 (1953)). כל אחת מהזכויות הנ"ל אף שלא עוגנה כזכות עצמאית בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, הינה חלק אינטגרלי מהערך החוקתי של כבוד האדם, אשר מוכרת זה מכבר כזכות יסוד מן המעלה הראשונה.

10. חופש הביטוי במשפט הישראלי חיוני להבטחת תקינותו של המשטר הדמוקרטי, אשר בנוי על הבעת הרצון והדעה החופשית של הפרט בחברה. חופש הביטוי חובק את הכול, וכמצוטט בפסיקה "הוא משתרע על ביטוי פוליטי, ספרותי או מסחרי... לעניין היקפו של חופש הביטוי, אין בודקים אם הביטוי הוא אמת או שקר; אין בודקים את תוכנו; אין בודקים את תוצאותיו". (דברי הנשיא ברק בבג"ץ 4804/94 חברת סטיישן פילם בע"מ נ'

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 14-08-28236 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

המועצה לביקורת סרטים, בעמ' 676.

11. חרף חשיבותה של הזכות לחופש הביטוי, אין המדובר בזכות מוחלטת, אשר היקפה בלתי מוגבל. גבולותיו של חופש הביטוי הינם פרי איזון בינו לבין זכויות ואינטרסים ציבוריים אחרים, העלולים לעמוד מנגד. יוצא איפוא, כי תחום התפרשותו של חופש הביטוי אינו אחיד, והיקפו עשוי להשתנות מעניין לעניין בהתאם לטיב ולמשקל הזכות או הערך שכנגדו הוא מתמודד (רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (פורסם בנבו, 12.11.06)), (אהרון ברק, פרשנות חוקתית, התשנ"ד-1994, 434).

12. במקרה דנן, עסקינן בנוסחת איזון מיוחדת, לפיה נדרש בית המשפט לקבוע גבולותיו של חופש הביטוי, במסגרת השיח הציבורי בו מעורב איש ציבור. בהתאם להלכה שאומצה בפסיקה, כשמדובר בדברים המפורסמים כלפי איש ציבור, הנטייה היא להקנות משקל מוגבר לחופש הביטוי לעומת שמו הטוב של איש הציבור (ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד (2) 607, 621-622 (2002)) (להלן: "עניין אפל").

לעניין זה אף יפים הדברים אשר נאמרו בפרשת אבנרי כדלקמן:

"...גופים ואנשים, הנושאים במשרות ציבוריות או בתפקידים שלציבור עניין בהם, נוטלים על עצמם מעצם מעמדם ותפקידם סיכונים הקשורים בהתנכלות לשמם הטוב. כמובן אין בכך כדי להצדיק פגיעה בשם הטוב, שהוא היקר בנכסיהם, אך יש בכך כדי להחליש את המשקל שיש ליתן לשיקול זה ביחס לחופש הביטוי" (ע"א 214/89 אריה אבנרי נ' אברהם שפירא (1989) פ"ד מג(3) 840, 863) (להלן: "עניין אבנרי").

ברוח דומה נקבע על ידי השופט שמגר כי:

"לגבי תביעות לשון הרע שעניינן אנשי ציבור, מן הנכון שאלו יהיו ערוכים לספיגת ביקורת רבה יותר כלפיהם מאשר האדם מן השורה. זהו מחיר היחשפותם האישית לציבור והפרסום ברבים, בכתב או בעל פה, של דבריהם" (ע"א 334/89 מיכאלי נ' אלמוג, פ"ד מו(5), 355).

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

13. ההגנה על חופש הביטוי וחופש העיתונות מקבלת חשיבות יתר דווקא כשמדובר בדמות ציבורית, ובנושא הנתון במחלוקת ציבורית. זאת, כדי להעלות על סדר היום מחלוקות ציבוריות, פוליטיות, המשמעותיות והחשובות לדיון הציבורי, ולאפשר שיג ושיח ציבורי (עניין בן גביר, פסקה 33). פרסום הנוגע לאיש הנושא תפקיד ציבורי ולטוהר המידות האישי שלו תוך שימוש בביטויים קיצוניים וקשים שאינם אהודים על רשויות השלטון, אף מקבל הגנה יותר מפרסומים אחרים, שכן עיקר תכליתו של חופש הביטוי הוא להגן על אותם ביטויים קיצוניים, שכן "דברי נועם, הערבים לאוזן והקלים לעיכול, אינם זקוקים להגנה של חופש ביטוי" (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' אילון לוני הרציקוביץ', נח (3) 558 (פורסם בנבו, 04.03.2004)). ביקורת ציבורית פוליטית היא תנאי בלעדיו אין לקיום משטר דמוקרטי, זכותו של הציבור לאפשר לו לגבש דעה על אנשים המשפיעים על חיו (ראה שנהר 234-235; ת"א (ת"א) 67115-07 שי דבורה נ' איציק ציזר (פורסם בנבו, 18.10.2009)).

14. מכאן, בהתאם להלכה הפסוקה, קיימים שיקולים כבדי משקל המצדיקים את צמצומו של איסור לשון הרע כאשר עסקינן בדמות ציבורית. בעניין אבנרי אף נקבע כי תרופתו של איש הציבור הנפגע מדברי הפרסום, צריכה להיות בפרסום נגדי אשר יחשוף את הכזב שפורסם אודותיו (שם, עמ' 864).

15. על אף האמור לעיל, בית המשפט יתן משקל ראוי לזכותו של איש הציבור לשם טוב, אשר אינו הפקר אלא הוא היקר בנכסיו, ככל אדם. יש לעודד אנשים טובים ואיכותיים ליטול חלק בעשייה הציבורית מבלי שאלה יחששו מפגיעה בכבודם ובשםם בשל נטילת תפקידים ציבוריים (ראה עניין אבנרי; אורי שנהר, דיני לשון הרע (תשנ"ז), עמ' 73-70) (להלן: "שנהר"). בענייננו, מדובר באיש ציבור המכהן כראש עיר, תפקיד בעל מעמד ציבורי ופוליטי, הנושא עמו הערכה ציבורית עמוקה הן מצד בוחריו והן מצד העולם הרחב, ותלוי באמון הציבור לצורך המשך מילוי תפקידו (ע"א 89/04 עניין נודלמן).

16. במקרה דנן, על כפות המאזניים מונחות, איפוא, זכותו של התובע - ראש העיר, לשם טוב, מן הצד האחד, וזכותם של הנתבעים לחופש הביטוי - כשענייננו בשיח ציבורי, מן הצד השני. במסגרת עריכת האיזון בין הזכויות המתנגשות שומה עלינו לבחון את הכתבות, על רקע ההגדרות שבחוק וברוח הדברים שנקבעו בפסיקה, הכל כמבואר להלן.

17. כשכל אלה לנגד עיניי, אבחן אם פרסום הכתבות נשוא התביעה מהווה הוצאת לשון הרע כלפי התובע, אם לאו.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 14-08-28236-08 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

ב.1. המסגרת הנורמטיבית:

18. על מנת להכריע בשאלת אחריותם של הנתבעים כלפי התובע בעילה של לשון הרע יש לעמוד תחילה על פרשנותם של דברי הפרסום. יש לשלוף מתוך הביטויים את המשמעות העולה מהם לפי אמות המידה המקובלות על האדם הסביר, כלומר יש לפרש את הביטויים באופן אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת.

19. המבחן הפרשני שנקבע בפסיקה לבחינת תוכנם של דברי הפרסום הינו מבחן אובייקטיבי. ודוק, המבחן הקובע לעניין לשון הרע איננו מתמצה בתחושת העלבון הסובייקטיבית של הנפגע אליו מיוחסים דברי הפרסום, אף לא בכוונתו הסובייקטיבית של המפרסם, אלא המבחן הוא כיצד היו הדברים מתפרשים על ידי הקורא הסביר, ומה השפעתם או זיקתם להערכה לה זוכה הנפגע בעיני הבריות. כך נקבע זה מכבר בשורה ארוכה של פסקי-דין (ראה: ע"א 740/86 יגאל תומרקין נ' אליקים העצני, פ"ד מג(2) 333; ע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' חברת החשמל, פ"ד לא(2) 281; ע"א 68/56 רבינוביץ נ' מירלין, פ"ד יא 1224; ע"א 534/65 דיאב נ' דיאב, פ"ד כ(2) 269).

20. מעבר לכך שיש לפרש את דברי הפרסום בהקשר אובייקטיבי, כאמור, יש להשעין פרשנות זו הן על מובנם הפשוט של דברי הפרסום, והן על האמור "בין שורותיו", כפי שמכלול זה עשוי להתקבל ולהתפרש בעיני האדם הסביר וזאת בהתאם לסעיף 3 לחוק (ראה "עניין נודלמן").

21. לא אחת נקבע בפסיקה כי בקשר למשמעות אותה ייחס הקורא הסביר לדברי הפרסום אין צורך לשמוע עדויות מטעם הצדדים ביחס לשאלה כיצד הובנו דברי הפרסום על ידי הקורא הסביר, אלא זו מלאכתו של בית המשפט אשר בוחן את הפרסום, שוקל את הדברים וקובע כיצד קורא סביר היה מבין את דברי הפרסום (ראה ע"א 36/62, 92/62 עוזרי נ' גלעד, פ"ד טז 1553; ע"א 723/74 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נגד חברת החשמל לישראל [פורסם בנבו]).

22. לאחר פרשנות דברי הפרסום, יש לבחון האם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק. בהתאם לסעיף 1 לחוק, יש לבחון אם הפרשנות שניתנה לדברי הפרסום מהווה "לשון הרע", ובהתאם לסעיף 2, יש לבחון אם אופן אמירתם של הדברים מהווה "פרסום".

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 14-08-28236-08 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

23. חוק איסור לשון הרע מגדיר את דברי לשון הרע בסעיף 1 לחוק, כדלקמן:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו".

בנוסף, סעיף 3 לחוק קובע כי:

"אין נפקא מינה אם לשון הרע הובעה במישרין ובשלמות, או אם היא והתייחסותה לאדם הטוען שנפגע בה משתמעות מן הפרסום או מנסיבות חיצוניות, או מקצתן מזה ומקצתן מזה".

24. אין מחלוקת בין הצדדים כי סדרת הכתבות מהווה פרסום בהתאם להגדרתו בחוק, וכי בעת הפרסום היו הנתבעים בעלי העיתונים, מנהליהם ו/או עורכיהם.

25. התובע טוען כי דברי הפרסום נועדו לבזותו, להשפילו ולפגוע במשרתו, אמינותו ואופיו. בהתאם לכך, ההוראות הרלבנטיות לענייננו בהגדרת לשון הרע הן הוראות סעיף 1 בסעיפים הקטנים 1-3, אשר מהן עולה כי פרסום מהווה לשון הרע, אם יש בו כדי "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה לבוז או ללעג מצדם" (ס"ק 1), או אם הפרסום עשוי "לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו" (ס"ק 2), או לפגוע באדם, במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו; אציין כי די בכך שהפרסום עלול היה לגרום לאחת מהתוצאות המפורטות בסעיפים הקטנים 1-4 לחוק, כדי שתוכח עילת לשון הרע. (שנהר, עמ' 121-122).

26. אקדים אחרית לראשית ואציין כי, לאחר שעמדתי על פרשנותם של דברי הפרסום ובחנתי את הכתבות נשוא התביעה ברוח הוראות החוק והפסיקה המפורטים לעיל, הגעתי לכלל

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

הכרעה כי אכן פרסום חלק מהכתבות מהווה הוצאת לשון הרע כלפי התובע, אולם ביחס לפרסום יתר הכתבות, אין כך הדבר, הכל כפי שיבואר להלן.

ב.2 הכתבות שפרסומן מהווה לשון הרע:

27. להלן אדון בכתבות שנמצא בפרסומן משום הוצאת לשון הרע כלפי התובע. מאחר ועסקינן בסדרת כתבות ארוכות, לא אצטט כל כתבה בשלמותה אלא רק חלקים ממנה, ככל שיידרש.

28. כמובהר לעיל, פרשנותה של כל כתבה תיבחן בהתאם למבחן האובייקטיבי, לאמור, איך היו הדברים מתפרשים על ידי קורא סביר, ומה השפעתם להערכה אשר לה היה זוכה התובע בעיני הבריות, כאשר פרשנות זו תישען הן על מובנם הפשוט של דברי הפרסום, והן על האמור "בין שורותיו", הכל בהתאם להוראות החוק והפסיקה.

כתבה מתאריך 28.2.14, נספח טז', פורסמה בעיתון "מידע העיר":

29. הכתבה פורסמה בתאריך 28.2.14, בגיליון מס' 1262. הכתבה מביאה את דברי חבר המליאה מר חזי חריב (להלן: "חריב"), כותרתה של הכתבה "חזי חריב: הדובר הוציא אלפי שקלים מהעירייה לממן כתבות המשמיצות אותי", באחת מהכותרות המשניות בעמוד השני של הכתבה נכתב כדלהלן:

"מחלקת הדוברות המנופחת בעיריית בית שאן שעלותה אינה חשופה לעיני הציבור, הפכה למחלקת חיסולי החשבונות הפוליטיים. שלטון טרור פחד ואימה. כמו במשטרים אפלים. מי שאינו מתיישר עם השלטון, חוטף כתבות משמיצות מוזמנות בעלות של עשרות אלפי שקלים בעיתונות. רדיפה חסרת תקדים מפצלים את העיר ומשרישים שנאה".

בכותרת נוספת צוטט כדלקמן:

"בעירייה לא זוכרים מקרה כזה שראש עיר, דובר או גזבר, אישרו לפרסם כתבות אוהדות או משמיצות בתקשורת

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

המקומית והאזורית, בעלות של אלפי שקלים בכל שבוע, על חשבון משלם המיסים, כדי להאדיר את שמו של ראש העיר או להשמיץ חבר מליאה המתנגד לו. שלטון המהלך אימים על כל מי שמתנגד לו. זו דיקטטורה מהולה במגלומניה!!!".

בגוף הכתבה נרשם:

"זו בריונות פוליטית לשמה. שלטון פחד. דיקטטורה. השתן עלה להם לראש. ארוחות השחיתות, הבשרים והעוגות שמתקיימות כל שעות היממה בלשכת ראש העיר הפכו לישיבות חיסול".

30. הגם שהכתבה עוסקת לכאורה במחלקת הדוברות בעירייה, במיוחד בהתנהלותו של דובר העירייה מר אבי אזולאי, מקריאת הכתבה בכללותה ניכר כי תוכן הכתבה מתעסק גם בתובע עצמו, בשלטון שהוא מנהיג ובהתנהלותו בעירייה ובכספי הציבור.

31. הקורא הסביר מבין מקריאת הכתבה כי השלטון אשר מנהיג ראש העיר הוא דיקטטורי. ראש העיר מתואר בכתבה כמי שלא מוכן לקבל את המתנגדים לשלטונו ולא בוחל באמצעים כדי להשיג מטרותיו. כל מי שמתנגד לשלטון, נרדף על ידי ראש העיר ואנשיו, וחוטף כתבות משמיצות כלפיו. דרך זו מתוארת בכתבה כ-"בריונות פוליטית לשמה. שלטון פחד. דיקטטורה. השתן עלה להם לראש. ארוחות השחיתות, הבשרים והעוגות שמתקיימות כל שעות היממה בלשכת ראש העיר הפכו לישיבות חיסול". כך מוצג ראש העיר כמי שמשתיית את שלטונו ושררתו תוך זריית פחד ואימה במתנגדיו.

32. במסגרת הכתבה עסקין, לא הסתפק המפרסם בהעלאת דברים אלה אודות הרדיפה הפוליטית והשלטון הדיקטטורי אשר מנהיג התובע, אלא בחר להוסיף עזרים טכניים שנועדו להמחשה. כך, צורפה לכתבה תמונתו של ראש העיר, כאשר לידה מתנוסס הביטוי "רדיפה". אין ספק כי הקורא הסביר ייחס לתובע תדמית של מי שמנהיג שלטון דיקטטורי המבוסס על פחד ואימה.

33. בכתבה אף מועלות תהיות, כיצד ראש העיר אשר הבטיח שקיפות, צניעות ויושר, פועל לדיכוי ההתנגדות לשלטון בדרך זו. ראש העיר מתואר כמי שמאדיר את שמו על חשבון

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

השמצת חברי המליאה המתנגדים לו או לשלטון שהוא מנהיג. הוא מפרסם השמצות אלה מדי שבוע ב"שלל אמצעי תקשורת מקומיים ואזוריים", בעלות של אלפי שקלים, והכל על חשבונם של תושבי העיר הכורעים תחת נטל תשלום המיסים.

34. ראש העיר יחד עם אנשיו, מתוארים כמי שנוהגים בכספי הציבור כבשלהם, הדבר בא לידי ביטוי בכתבה "כאילו הקופה הציבורית היא ירושה פרטית". אותם כספים שמשלמים תושבי העיר ישירות מכיסם על שירותים ציבוריים, נוהג בהם ראש העיר כרצונו בדרך פסולה, ולמטרה לא חוקית בכדי לדכא את ההתנגדויות לשלטון. התנהגות זו מתוארת כהתנהגות חסרת מוסר, שקיפות ויושר.

35. הכותב אף מציין בכתבה כי הוא יצר קשר עם שני מקומונים, בכדי לברר פשר פרסום כתבות משמיצות אלו כלפיו בלי לקבל את תגובתו. הכותב מביע פליאה על כך כי קיבל תשובה משני מקומונים, כי העירייה שילמה כסף עבור פרסום כתבות אלו. תמיכת הכתבה בנתונים עובדתיים כאמור, אף משדרת לקורא הסביר כי אין המדובר בהבעת דעה גרידא, אלא בקביעות עובדתיות, ומחזקת את אמונו בדברים שהובאו בכתבה.

36. זאת ועוד, לחיזוק הרושם בדבר התנהלותו הלא חוקית של התובע, מצוין בכתבה כי בשל התנהלות התובע ואנשי העירייה, חריב הגיש תלונה במשטרה והפנה מכתבי תלונה למשרד הפנים, למבקר המדינה ולמבקרת העירייה. מקריאת הכתבה, הקורא הסביר מקבל, בהחלט, מסרים שליליים אודות התובע וניהול תפקידו כראש העיר.

כתבה מתאריך 7.3.14, נספח כא', פורסמה בעיתון "מידע העיר":

37. הכתבה פורסמה בתאריך 7.3.14, בגיליון מס' 1263, אשר כותרתה "מפטרים 30 עובדים לממן 5 מקורבים של בן שטרית".

בכותרת העליונה צוטטו דברי יו"ר וועד העובדים כדלקמן:

"לא במשמרת שלי. לא משנה מי יישב על הכסא של ראש העיר, אני לא אתן יד לפטר עובדי עירייה, בעלי משפחות".

בכותרת משנית בכתבה צוטטו דברי יושב ראש האופוזיציה כדלקמן:

"בן שטרית טוען שאין כסף ומבקש לזרוק ללשכת העבודה

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

30 עובדים, מנגד הוא הכניס מקורבים ופעילים בעלות שכר המסתמכת בכ-140,000 שקלים בכל חודש...מי שמבקש לחסוך, להתנהל בצניעות לא חולב את הקופה הציבורית יחד עם מקורביו...מפטרים 30 עובדים כדי לממן 7 מקורבי בן שטרית בשכר בכירים. העובדים יזכו להגנה מלאה מתנועת הליכוד ומנני כיו"ר התנועה. לא ניתן לרשימת החיסול הפוליטית הזו לצאת לדרך."

38. הקורא הסביר מבין מקריאת הכתבה כי העירייה נוקטת שיטה של דלת מסתובבת, כאשר מצד אחד היא מתכוונת לפטר 30 עובדים, אך מצד שני היא קולטת 5 מקורבים לראש העיר. כך, שבמקום לנקוט בתוכנית הבראה אשר תביא לשיפור המצב הקיים בעירייה, נוקט ראש העיר בתוכנית חיסול פוליטית למען האינטרסים האישיים שלו.

39. משמעות הדברים היא כי ראש העיר לא חס על זכויות העובדים בעירייה, בשרירות ובחוסר רגישות הוא מוציא לדרך תכנית חדשה לפיטורי מספר לא מבוטל של עובדים בעירייה - 30 עובדים. מדובר בעובדים בעלי משפחות, אשר פיטוריהם הינו בגדר גדיעת פרנסתם, ללא הצדקה, והכל למען האינטרסים האישיים של ראש העיר, אשר חולב את הקופה הציבורית, ומכניס בנעלי העובדים המפוטרים את מקורביו.

40. התנהגות זו אינה עומדת באמות המידה הנדרשות מאיש ציבור, במיוחד כשמדובר בראש העיר, אשר בידיו הופקד האינטרס הציבורי והנכסים הציבוריים, לשם שימוש בהם לטובת הכלל. ראש העיר אינו פועל בסבירות, ביושר ובטוהר לב, הוא מפעיל את סמכותו כדי לשרת אינטרסים אישיים שלו ושל מקורביו.

41. החומרה הטמונה במה שמיוחס לראש העיר- פיטורי 30 עובדים בעלי משפחות בכדי לממן 5 מקורבים, אף מתעצמת נוכח הדגשת ההתנגדות הנחרצת של יו"ר ועד העובדים ויו"ר האופוזיציה, אשר מוצגים כמי שמוכנים להילחם ב-"תוכנית הבראה", עד טיפת הדם האחרונה. הם **שולחים "כדור הרגעה לעובדים"**, ומבטיחים לעשות מאמץ כביר כדי להגן על זכויותיהם, ולעצור את תכנית החיסול הפוליטית, זאת לעומת ראש העיר אשר מתואר כמי שלא מפסיק לחלוב את הקופה הציבורית יחד עם מקורביו.

כתבה מתאריך 23.5.14, נספח לט', פורסמה בעיתון "מידע העיר":

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

42. הכתבה פורסמה בתאריך 23.5.14, אשר כותרתה "בן שטרית חייב לגבות מהתושבים כדי לממן שכר המקורבים", בכותרת הראשית בגופן גדול יותר ומודגש נרשם "בן שטרית מחפש חברת גבייה חדשה".

בכתבה צוטטו דברים אודות ראש העיר כדלקמן:

"עיריית בית שאן פרסמה מכרז כדי לקלוט חברת גבייה חדשה. ראש העיר שתקף במערכת הבחירות את יוקר מיסוי הארנונה, העלה את הארנונה. תקף את העובדה שחברת גבייה גובה מהתושבים את הארנונה והמיסים ללא רגישות והבטיח תמורות ושינויים בהליכי הגבייה, מחפש חברת גבייה שתגבה ארנונה מהתושבים כדי לממן את שכר הבכירים של מקורביו ופעיליו הפוליטיים".

בכתבה אף נמסר כי אחד מהפעילים של ראש העיר נשמע אף הוא מאוכזב ונסער על הדרך בה נוקט ראש העיר, דבריו צוטטו כדלקמן:

"הלכנו על האג'נדה של רגישות חברתית, צניעות, שקיפות. מה קיבלנו בפועל: קבוצה של מקורבים שנהנית ממשכורות עתק המוסתרות מעיני הציבור וראש עיר שמביא על הציבור חברת גבייה חדשה. למה לא להעביר את הגבייה כבעבר לתושבי בית שאן שפעלו ברגישות ובהקלות מול התושבים קשיי יום שמתפרנסים בדוחק? למה להביא את חברות הגבייה הדורסניות והאטומות. בשביל זה עשינו מהפך?"

43. הכתבה מייחסת לראש העיר קונוטציות שליליות. המסר המתקבל מקריאת הכתבה הינו, כי ראש העיר אשר בתקופת התמודדותו לבחירות תקף את יוקר מיסוי הארנונה, הוא אשר גורם להעלאתה היום. ראש העיר אף מפרסם מכרז לקליטת חברת גבייה חדשה, אשר תגבה את תשלומי הארנונה מתושבי העיר.

44. חוסר האנושיות מצדו של ראש העיר מתבטא בכך, שהוא מעביר את הגבייה לחברת גבייה, אשר נוקטת הליך דורסני המתעלם ממצבם הכלכלי הקשה של התושבים, בעוד שהיה עליו להעביר את הגבייה "כבעבר" לתושבי בית שאן, אשר יודעים כיצד להתנהל בהגינות, ויגלו

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 14-08-28236-08 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

אהדה לתושבים הסובלים מחסרון כיס. הביטוי "כבעבר" אף משדר לקורא כי ראש העיר הורס בכך את כל הטוב ששרר בעירייה בעניין תשלומי הארנונה, לפני כהונתו.

45. בכתבה, מביעים חברי המליאה את אכזבתם מהתנהלותו של ראש העיר "איפה ההבטחות של ראש העיר?... הוא צריך להגביר את הגבייה כדי לממן את שכר הבכירים של מקורביו הפוליטיים שהוא מכניס השכם וערב לבניין העירייה". משמעותם של דברים אלה בעיני הקורא הסביר כי ראש העיר אשר הבטיח שקיפות וצניעות, נוקט בדרך זו כדי לשרת את האינטרסים של מקורביו. כספי התושבים המשולמים עבור הארנונה לטובת הציבור ולשימוש, הולכים בסוף לחשבונם של מקורביו של ראש העיר. דברים אלה מעלים ספקות אצל הקורא הסביר באשר לכושרו ויושרו המוסרי של ראש העיר ומטילים דופי בטוהר המידות שלו.

46. זאת ועוד, העובדה שחלק מהדברים מובאים מפיו של "פעיל" של ראש העיר, אשר נמנה עם האנשים המקורבים אליו, מחזקת את אמינותו של המידע בעיני הקורא הסביר. הכתבה אף מעוררת תחושות של חוסר אמינות ונאמנות לבוחריו של ראש העיר אשר קיוו כי הוא יחולל מהפך בתחומים שונים בעיר, אך לא היא.

כתבה מתאריך 7.3.14, נספח כג', פורסמה בעיתון "מידע העיר":

47. הכתבה פורסמה בתאריך 7.3.14, עם הכותרת "בעירייה מסרבים לחשוף את חוזה העסקת הדובר".

בגוף הכתבה הובאו הדברים שלהלן כלשונם:

"הפעם משום מה ראש העיר רפי בן שטרית, האיש שחרט על דגלו את נושא השקיפות, הצניעות, ניקיון הכפיים והיושר הציבורי, בחר שלא להביא, את חוזה העסקתו של הדובר לאישור המליאה..." "שקיפות. הצחקת אותי", אומר השבוע מקורב לבן שטרית ומוסיף "אף אחד לא ראה את החוזה. אף אחד לא יודע כמה אזולאי מרוויח, מה התנאים ומה המחוייבות, של אזולאי לעיר ולעירייה. זה לא מה שהבטחנו. הבטחנו שקיפות ניקיון כפיים ויושר ציבורי.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

יושר ושקיפות משמעותם לחשוף בפני הציבור הכל'."

בהמשך נכתב כי:

"בפועל הוא היה המינוי הראשון של רפי בן שטרית. בימים אלו בוחנת התנועה לאיכות השלטון את מינויו של בן שטרית, זאת לאחר שיועץ של התנועה הוציא מכתב לעירייה בבקשה להשהות את מינויו של אזולאי לדובר בשלל החשש שקיים חשד לפגיעה במנהל תקין ובקופה הציבורית".

48. אף ששמו של ראש העיר אינו כלול בכותרת הכתבה, אשר מתעסקת בפגם הנטען בהתנהלותו ובמינויו של דובר העירייה מר אזולאי, אין ספק שהקורא הסביר מבין כי חלקה הארי של הכתבה עוסק דווקא בהטחת האשמות כלפי התובע.

49. בפתח הכתבה נערכת השוואה בין התנהלותו של ראש העיר לבין התנהלותם של קודמיו באשר לאופן מינויו של דובר העירייה. בניגוד לקודמיו, בחר ראש העיר לא להביא את חוזה העסקתו של דובר העירייה לאישור המליאה, שכן אף הוא "קרוב משפחתו לשעבר". בעוד שראשי העיר הקודמים, מוצגים בכתבה כאנשי ציבור אשר פועלים ביושר ובהתאם לסדרי מנהל תקין, מוצג ראש העיר כמי שרומס את כללי המנהל התקין. אין חולק כי קורא סביר מייחס לראש העיר התנהלות קלוקלת, חסרת שקיפות ואף חשש לקיומו של ניגוד עניינים.

50. עוד מוצג ראש העיר בגוף הכתבה כמי שמועל באמון הציבור שניתן בו. ראש העיר אשר הבטיח צניעות, שקיפות, ניקיון כפיים ויושר, מפר את הבטחותיו, הוא "מסדר ג'ובים חלומיים עם שכר עתק לפעילים". הוא חוגג על הקופה הציבורית, וחולב אותה יחד עם מקורביו והכל על חשבון הציבור. קורא סביר מבין כי ראש העיר מנצל את תפקידו ומעמדו לרעה, כדי ליהנות יחד עם מקורביו הפוליטיים מכספי הציבור אשר נתן בו אמון. הכתבה אף מאופיינת בטון אירוני ולגלגני אודות התנהלותו של ראש העיר "שקיפות. הצחקת אותי", "הבטיחו צניעות? אז הבטיחו, אבל לא הבטיחו לקיים", זאת במטרה להעצים ולהדגיש את האובייקט המתואר, ובענייננו, נועדה כדי לגנות בתוקף את מעשיו של ראש העיר.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

51. זאת ועוד, בכתבה אף מוטחת האשמה חמורה כלפיו של ראש העיר, בכך שהיועץ של התנועה לאיכות השלטון הוציא מכתב לעירייה בו ביקש להשהות את המינוי של בן שטרית לדובר העירייה, מר אזולאי, זאת בשל החשש שקיים "חשד לפגיעה במנהל התקין ובקופה הציבורית". אין ספק כי למקרא הכתבה, הקורא הסביר מייחס לראש העיר תכונות ומעשים העומדים בסתירה עמוקה לאיכויות המקצועיות, לאישיות וטוהר המידות הנדרשות מאיש ציבור הפועל בתפקידו מכח אמן הציבור.

כתבה מתאריך 4.7.14 (גיליון מס' 740) נספח פ', פורסמה בעיתון "שיחת העיר", כתבה מתאריך

4.7.14 (גיליון מס' 1277) נספח מו', פורסמה בעיתון "מידע העיר":

52. המדובר בשתי כתבות אשר פורסמו בשני מקומונים שונים עם כותרות שונות, כי אם שתיהן מציגות אותו תוכן, ומצטטות דברים אשר נאמרו מפיו של חבר מועצת העיר שלומי וקנין (להלן: "מר וקנין") אודות ראש העיר. לפיכך, מצאתי לדון בהן יחדיו.

53. אכן קורא סביר אשר קורא את שתי הכתבות מבין כי הן באו על רקע סכסוך פוליטי מובהק בין ראש העיר לבין מר וקנין, יחד עם זאת אין חולק כי הכתבות משובצות לעייפה בטענות כלפי ראש העיר. כך מציגות אותו כאינטרסנט, בוגד סדרתי, פועל באופן לא חוקי, בחוסר מקצועיות ובניגוד עניינים.

54. ראש העיר מוצג בכתבות כבוגד בציבור אשר בחר בו ובחבריו הקואליציוניים, וכמפר הבטחות סדרתי כלפיהם וכמי שלא מקיים את הבטחותיו באשר לצניעות שלטונית ולשקיפות בניהול תפקידו. התפקיד בו מכהן "גדול עליו", ועדיף לו למנות ראש עיר בדימוס, בעל ניסיון, אשר יחנך אותו כדי להציל את העיר ותושביה מעלויות הטעויות הנוראיות שלו, שעלולה העיר לשלם ביוקר עבורן. עוד נאמר כי על ראש העיר להפנים את העובדה, שהוא מכהן כראש עיר - תפקיד הנושא עמו אחריות גדולה. ניהול העיר אינו כמו ניהול דף בפייסבוק, על כן, מומלץ שיתנתק מהפייסבוק ויתחיל לעבוד.

55. קורא סביר מבין כי התובע אינו מתאים לכהן כראש עיר, הוא כשל בתפקידו, והציבור משלם מחיר כבד עבור כישלון זה. כל אלה נתמכים אף בדוגמאות מהימנות בעיני הקורא הסביר: העיר תקועה, מחלקת ההנדסה מושבתת, לא הוקצו כספים לקידום פרויקטים בעיר או לבניית מבני ציבור חדשים, אזור התעשייה מוזנח, המערכות קורסות ועוד... אין

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 14-08-28236 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

פרויקטים, יזמים או משקיעים באופק.

56. זאת ועוד, ראש העיר מוצג כמנהל מסעות של רדיפה ונקמנות פוליטית נגד המתנגדים לשלטון שהוא מנהיג, גורם להעלאת המיסים ומחירי הארנונה, פוגע בזכויותיהם של העובדים ובפרנסתם ממניעים זרים, לא חושף חוזה העסקה של אנשיו הפוליטיים, מתכוון להכניס תאגיד מים בעוד שקודמיו הצליחו על פי החוק למנוע זאת.

57. הקורא הסביר מבין כי הכישלון הניהולי המתמשך של ראש העיר עתיד לגרום לקריסתה של העיר, ולהוביל את תושביה לתהום חברתית וכלכלית. במקום שראש העיר יזהה את הסוגיות הקריטיות לפיתוח, ויתחיל ליזום ולהוביל תהליכים אסטרטגיים ומקצועיים, בשביל צמיחה כלכלית, חברתית ואורבנית. הוא עסוק בפייסבוק שלו, מפר הבטחותיו כלפי הציבור ובוגד בהם. להדגשת כישלונו, נכתב כי כל הטוב שיש בעיר, הוא בגדר "שאריות" שהם פרי עמלם של קודמיו בשלטון. כך קורא סביר מבין כי מאז שהתובע החל בכהונתו כראש עיר, הכישלון מהדהד בעיר.

58. לא זו אף זו, ראש העיר מוכן לעצור פרויקטים משיקולים זרים "שיקולי קרדיט". התנהגותו לוקה בניגוד עניינים, הוא הציע למר וקנין, לסייע לאביו להתקבל לעבודה בקרן קיימת לישראל, מאחר שיש לו "קשרים" שם. כל אלה, מטילים דופי בטוהר המידות ובדמות המוסרית של התובע. כך במקום שראש העיר, יהיה דוגמה אישית לערכי יושר, אמינות, צניעות וכבוד, מיוחסות לו תכונות של שחיתות מידות, שרירות, חוסר מקצועיות וכן ניהול בלתי תקין ובניגוד לחוק. אין דרך אחרת, שקורא סביר אשר קורא את הכתבות, יכול היה להבין אותן.

כתבה מיום 16.5.14, נספח לד', פורסמה בעיתון "מידע העיר":

59. הכתבה פורסמה בתאריך 16.5.14, אשר כותרתה "אזכרה או מסיבה".

60. הכתבה פותחת בדברים שלהלן:

"לא, התמונות הללו אינן לקוחות מטכס יום העצמאות אלא מטכס יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל. מאות תמונות של ראש העיר, בני משפחתו, חבריו, פעיליו... כולם מחייכים ומדושני עונג, עלו

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

לרשת ה'פייסבוק' מיד עם סיום הטכס, כאילו לא היה מדובר באחד מהימים היותר קשים לעם היושב בציון".

בגופן גדול יותר נרשם בסוף הכתבה כדלקמן:

"החגיגות של ראש העיר וכנופייתו נמשכות בשיא המרץ. בין פרשייה לפרשייה הם מצטלמים אפילו באזכרות וימי זכרון מחוייכים. פשוט ביזיון. מה השלב הבא? סלפי בבית העלמין? בר אקטיבי?".

61. הקורא הסביר מבין מהכתבה כי בעוד שביום הזיכרון "משפחות שכולות מבכות את יקריהן", עסוק ראש העיר עם מקורביו הפוליטיקאים בצילומים. הם זימנו צלם מגנטים, הצטלמו ביחד כאשר הם "מחייכים מאוזן לאוזן", ובלי בושה מתהדרים בעצמם ומעלים את תמונותיהם לפייסבוק. בצורה אירונית נאמר "לא, התמונות הללו אינן לקוחות מטכס יום העצמאות", "מה השלב הבא? סלפי בבית העלמין? בר אקטיבי?".

62. המדובר באמירות ארסיות המובעות במישרין כלפי ראש העיר ואנשיו. הקורא הסביר מערער על תכונותיו האנושיות של התובע, הן כאזרח והן כראש העיר, ואף מטיל דופי בדמותו המוסרית והאנושית, לאחר קריאת הכתבה. ראש העיר אשר אמור לשמש אות ומופת לטוהר המידות, למוסריות ונאמנות מרשה לעצמו לשים ללעג את הכאב של משפחות שכולות ביום אבל לאומי במדינת ישראל.

ב.3 לשון הרע:

63. לאחר שעמדתי על פרשנותם של דברי הפרסום שהובאו לעיל, נחה דעתי כי התנהגות התובע, התנהלותו, מעשיו והתכונות אשר יוחסו לו כמפורט לעיל, הינם בגדר הוצאת לשון הרע, אשר יש בהם כדי לפגוע במשרתו הציבורית, להשפילו לבזותו ולבייש אותו הן בעיני משפחתו וחבריו, והן בעיני קוראי העיתונים הנמנים על תושבי העיר בית שאן בה הוא מכהן כאש עיר, ובמיוחד בעיני אלה שנתנו בו אמון ובחרו בו.

64. כאמור לעיל, המבחן הקובע לעניין פרשנות דברי הפרסום, הוא מבחן אובייקטיבי מובהק, היינו, כיצד היה קורא סביר מפרש את דברי הפרסום.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

65. לעניין תוכן הכתבות, אין צורך בקריאה מתוחכמת ואינטליגנטית במיוחד, כדי להבין כי כתבות מעין אלה פוגעות בטוהר המידות של התובע בעיני הקורא הסביר. לתובע מיוחסים מעשים בעלי אופי שלילי במיוחד בכתבות, הוא מוצג כמי שמבזבז את כספי הציבור לטובת מקורביו, פועל ממניעים אישיים פסולים, מנהיג שלטון דיקטטורי והורס את כל הטוב וההגון בעירייה. דברים אלה עלולים לפגוע פגיעה ניכרת בשמו הטוב ובדימויו של התובע כאדם בעל יושר מוסרי בעיני הבריות.

66. זאת ועוד, אין ספק, כי תוכן הכתבות המיוחס לתובע עלול לפגוע במשרתו, כראש העיר, לגרום ללעג מצד הציבור בכללותו, ובפרט בוחריו אשר במשך תקופה ארוכה תמכו בו והצביעו לו כדי שינהיג את עירם. אנשים אלה, אשר הובטחו להם אספקת שירותים חיוניים ויצירת שיפור תמידי באיכות החיים שלהם, האמינו כי טוהר השלטון הוא קוד אתי מחייב מבחינתו של ראש העיר, בעוד שמקריאת הכתבות, מתגלה כי הוא אדם חסר מוסר ויושר, בוגד באושיות השלטון, מפר הבטחות סדרתי, מבזבז את כספי הציבור לטובת מקורביו, מפטר עובדים בעלי משפחות ומעלה את שיעור המיסים לטובת האינטרסים האישיים שלו ושל מקורביו, ואף לועג למשפחות שכולות ביום הזיכרון. התובע מצטייר בשחיתות מידות, בחוסר אנושיות ובבזבז משווע של כספי הציבור.

67. נוסף לכך, בכדי להדגיש את חומרת המעשים המיוחסים לתובע, בחלק מהכתבות אף נכתב כי הופנו מכתבי תלונה למשרד הפנים, למבקר המדינה ולמבקר העירייה, ולתנועה לאיכות השלטון, עקב התנהלותו של התובע. אכן לכאורה דברים אלה אין להם משמעות פלילית כלשהי, אולם אין בכך כדי ליטול את העוקץ מחומרת הדברים אשר פוגעים קשות בדימויו של התובע. מדובר במעשים פסולים וקיצוניים מבחינה נורמטיבית, אשר אינם ראויים לאדם הנושא משרה ציבורית ואשר מלמדים כי התובע אינו מתאים לכהן כראש עיר.

68. במקרה דנן, די בקריאת הכתבות והבנתם כפשוטם, כדי להבין שהדברים מכוונים באופן אישי לתובע, ולא רק מתעסקים בנושאים הפוליטיים אשר הניעו את יצירתן של הכתבות. אף בחלק מהכתבות שמו של התובע כלול בכותרת עצמה, אשר אף היא מותירה רושם שלילי בעיני אלה "המדפדפים" בין עמודי העיתון. דוגמאות לכך ניתן למצוא בכתבות הנושאות את הכותרות: **"מפטרים 30 עובדים לממן 5 מקורבים של בן שטרית"**, **"שלומי וקנין: כדאי שבן שטרית יתנתק מהפייסבוק ויתחיל לעבוד"**, **"בן שטרית חייב לגבות מתושבים כדי לממן שכר המקורבים"**. ברוב הכתבות אף מתנוססת תמונתו של ראש העיר, הקושרת בין הכותרת לבין הדברים השליליים המיוחסים לו בגוף הכתבה. אכן אין די בכותרת כשלעצמה

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

כדי להוות לשון הרע אולם קשה לעקור מליבו של הקורא את הרושם השלילי אשר מותרת בו כותרת הכתבה (ראה ע"א 5653/98).

69. זאת ועוד, אכן, בחלק מהכתבות לא היה התובע הדמות המרכזית, אולם התנהגותו ואופיו מוצגים בכל הכתבות דלעיל באריכות. הקורא הסביר אמנם מקבל מקריאת הכתבה מסרים הנוגעים לעירייה (גביית המיסים, פיטור עובדים) ולדמויות פוליטיות אחרות (דובר העירייה, חברי המליאה ועוד) באופן כללי, אך מי שקורא את הכתבות הנ"ל מקבל בעיקר מסרים שליליים אודות התובע והתנהלותו אשר מביאים לביוש התובע, השפלתו וביזויו, ופגיעה במשרתו הציבורית.

70. יתר על כן, חלק מהביטויים אינם שגורים בדרך שגרה בלשונם של בני אדם כגון "בריונות פוליטית לשמה", "השתן עלה להם לראש", "החגיגות של ראש העיר וכנופייתו נמשכות", "פשוט ביזיון", "בגידה", אלה הם ביטויים בוטים ועולבים שיש בהם כדי להשפיל אדם ולפגוע במשרתו כראש עיר וללא ספק ביטויים הבאים בגדרה של הגדרת לשון הרע כפי שהיא מפורטת בחוק, זאת בהתחשב בהקשר בו פורסמו דברים אלה במקרה דנן.

71. אומנם, אל מול זכותו של התובע לשם הטוב עומדת הזכות לחופש הביטוי של הנתבעים, יחד עם זאת במקרה דנן, בשל חומרת הפגיעה מן הראוי שהאחרונה תיסוג מפני הראשונה. אין צורך להכביר מילים כדי לתאר את הפגיעה בשמו הטוב של אדם אשר מייחסים לו התנהגויות המציגות אותו כבעל מידות שאינן הולמות התנהגות מוסרית, ניגוד עניינים ותכונות של חוסר יושר. הדברים המיוחסים לתובע הינם קשים מנשוא, מעליבים, משפילים ופוגעים בדימויו בעיני הבריות.

72. אכן ביקורת רחבה על אנשי הציבור בפועלם הציבורי היא תנאי בלעדיו אין לקיומו של משטר דמוקרטי תקין, אולם אין בכך כדי להצדיק השתלחות חסרת רסן באיש ציבור תוך ייחוס מעשים כה חמורים כלפיו כפי שמתואר בכתבות. יפים לענייננו הדברים שנאמרו בע"א 9462/04 מורדוב נ' ידיעות אחרונות בע"מ, [פורסם בבנו] תק-על 2005 (4) 3500: "חופש הביטוי אינו חופש הביזוי, והזכות להשמיע אינה הזכות להשפיל, שמו הטוב של האדם אינו הפקר, אלא הוא חשוב לו ויקר לו לרוב יותר מכל נכס אחר" (להלן: "עניין מורדוב").

73. המסקנה המשתמעת מכל המפורט לעיל, היא כי דברי הפרסום מהווים בנסיבות העניין לשון הרע כלפי התובע.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 14-08-28236-08 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

ג. הכתבות אשר אינן בגדר לשון הרע

74. להלן אתייחס ליתר הכתבות שבמחלוקת, אשר נוכחתי כי אין בפרסומן משום הוצאת לשון הרע כלפי התובע.

75. לאחר בחינה מעמיקה ומדוקדקת של תוכן כתבות אלו, תוך עמידה על פרשנותן בעיני הקורא הסביר, ועריכת האיזון הראוי בין הזכות לחופש הביטוי כשענייננו בשיח ציבורי, לבין הזכות לשם טוב כשענייננו בדמות ציבורית, הגעתי לכלל מסקנה כי כתבות אלו אינן בגדר לשון הרע. להלן אפרט.

76. כאמור לעיל, השמעת ביקורת כלפי נבחר ציבור, היא אבן היסוד של הזכות לחופש הביטוי וצינור החיים הדמוקרטיים בחברה, שכן היא משמשת כאמצעי משמעותי למניעת השימוש לרעה במעמד השלטוני של איש ציבור. לפיכך, אנשי ציבור, מתוקף תפקידם, עשויים להיחשף, יותר מאזרח רגיל, לביקורת ציבורית ועליהם להיות ערוכים יותר לספיגת ביקורת ציבורית כלפיהם (ע"א 334/89 רבקה מיכאלי נ' בלה אלמוג, מו (5) 555 (פורסם בנבו, 20.12.1992). בהתאם לאמור, בבחינת פרסום כלפי אנשי ציבור תינתן חשיבות לכך כי מרווח הסבירות בביטוי הפוגעני "הציבורי" הוא רחב מזה הנתון לביטוי הפוגעני "הפרטי".

77. עמידה על פרשנותם של הכתבות הנ"ל, בעיני הקורא הסביר מעלה כי מדובר בביקורת ציבורית לגיטימית, אשר נתפסת על ידי קהל היעד - תושבי העיר בית שאן ו/או הציבור הרחב – כחלק מוויכוח פוליטי רגיל בנוגע לנושאים שונים העולים על סדר היום הציבורי בעיר, ואשר כלל אינן מכוונות כלפי התובע באופן אישי. על כן, אין בפרסום כתבות אלו כדי לפגוע בשמו הטוב של התובע, במשרתו הציבורית או לבזותו בעיני הציבור.

78. ראשית לכל, להוכחת קיומה של עוולת לשון הרע, על הנפגע להוכיח כי הפרסום מהווה לשון הרע, וכי הוא מכוון כלפיו. בענייננו, התובע לא השכיל להוכיח כי הכתבות מכוונות אליו באופן אישי, שכן חלק ניכר מהכתבות אינו מכוון כלפי התובע ואין בו הוצאת דיבה כלפיו. הכתבות רובן ככולן, עוסקות באנשי ציבור ובנושאים פוליטיים וחברתיים, אשר העלאתם על סדר היום הציבורי הינה תנאי הכרחי בחברה דמוקרטית.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

79. חלק ניכר מהכתבות עוסק בנושאים שעניינם מינוי אנשי ציבור אשר מיועד להם תפקיד בכיר וחשוב בעיר, כגון: יועץ משפטי, פרויקטור, מנכ"ל, מ"מ ראש העיר, דובר העירייה, עוזר ראש העיר ועוד פעילים פוליטיים שונים (נספחים ה', יח', ו', ס', לז', לא', נז', כו', נב', כח', חי'). קורא סביר מבין כי כתבות אלו מטרתן לדווח על מינוי של אנשי ציבור בעירייה תוך העלאת ביקורת באשר לבחירתם לכהונה בתפקידים המפורטים לעיל. בין היתר, הכתבות מעבירות מסר לקורא כי אותם אנשי ציבורי הם מקורביו הפוליטיים של ראש העיר, חוזה העסקתם טרם נחשף לציבור, בעוד שהם מקבלים משכורות מנופחות העולות הרבה כסף למשלם המיסים.

80. לטעמי, אין בדברים הנ"ל משום הוצאת לשון הרע כלפי התובע. הדברים אינם מיוחסים באופן אישי לתובע, אין בהם כדי לבזותו או להוציא את דיבתו רעה. ברוב הכתבות שמו של התובע אינו כלול בכותרת "האופוזיציה": "זו בית שאן החדשה – תושבי חוף לתפקידים בכירים", "המינויים שעולים לנו כמעט 100,000 שקלים בכל חודש". מה גם, שתוכן הכתבות מתעסק בהעלאת ביקורת של אנשי ציבור (חברי אופוזיציה ואחרים) נגד המינויים ונגד האנשים שנבחרו לכהן בתפקידים בכירים בעירייה, ולא דווקא נגד התובע "הפעילים של בן שטרית רוצים גיובים", "מקורביו ופעיליו הפוליטיים של ראש העיר רפי בן שטרית, יכולים לצחוק כל הדרך אל הבנק עם משכורות שמנות", "יצחק פינדרוס... מגיע למלא יום עבודה בבנין העירייה פעם בשבוע תמורת שכר של 4,000 ₪ ליום עבודה".

81. אומנם בחלק מהכתבות מוזכר שמו של התובע, אולם ידוע לכולי עלמא כי ראש העיר אינו היחיד אשר מחליט בעניין מינויים של אנשי ציבור למשרות בכירות בעירייה, חברי המועצה גם הם לוקחים חלק בהחלטות הנוגעות להעסקתם של אלה. לפיכך, ברור כי לא כל כתבה אשר מעלה ביקורת נגד העסקתם של אנשי ציבור בעירייה מיוחסת באופן אישי לתובע, אף אם שמו של התובע מוזכר בכתבה. בהקשר זה אציין כי ככל ששמו של התובע הוזכר בכתבה בהקשר שלילי, הרי המדובר בנקיטת לשון חריפה כי אם אינה פוגענית או משפילה "ראש העיר רפי בן שטרית, שהבטיח שלטון שקיפות, וצניעות, חותם בכל חודש על שכר חלומי לדובר שלו...", "הבטחות לחוד ומציאות לחוד? האם בן שטרית ימנה עוד תושבי חוף?", "רפי בן שטרית יכול לחייך כל הדרך לאחר כיבוש היעד", "שכר שערורייתי". אכן ביטויים אלה אינם נעימים, אולם קורא סביר יודע להבחין בין תוכן הכתבה לבין סגנון ההבעה.

82. לפיכך, נוכחתי כי הכתבות אשר עוסקות במינויים של אנשי ציבור אינן מהוות הוצאות לשון הרע כלפי התובע. הכתבות מעלות ביקורת ציבורית לגיטימית המעוררת נושאים השנויים

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

במחלוקת ציבורית או פוליטית, ונמצאים במרכזו של דיון ציבורי בעיר בית שאן ומחוצה לה. זכותו של הציבור לקבל מידע באשר למינויים של אנשים אלה, כדי להעלות ביקורת בנוגע לכישוריהם ולהתאמתם לתפקיד המיועד להם, שכן אנשים אלה, עומדים בלב לבה של מלאכת העשייה בעיר.

83. הוא הדין באשר לחלק נוסף מהכתבות אשר עניינן בהתנהלות העירייה, בהטבת המס וכן בהעלאת ביקורת על ידי אנשי ציבור נגד השלטון בעיר ונגד פיטורי עובדים (נספחים מ', מג', כט', עה', לב', נט', סא', ז', מד', מז'). מדובר בכתבות המעוררות דיונים בנושאים "חמים" וחשובים מבחינת הציבור, אשר זכותו לדעת אודות מדיניותו ופעולותיו של השלטון, באשר לקידום אינטרסים פוליטיים וכלכליים. כתבות אלו, כלל אינן מכוונות כלפי התובע ואין בהן כדי לפגוע בשמו הטוב.

84. קריאת הכתבות אשר עניינן העלאת ביקורת נגד השלטון בעיר (נספחים יט' ו- כט'), מגלה כי אין בהן ייחוס תכונות שליליות לתובע, שכן שמו כלל לא הוזכר בהן. יצוין כי אמנם ראש העיר נתפס בעיני הציבור כדמות דומיננטית אשר מנהיגה את השלטון בעיר, ברם, לא כל פרסום המעלה ביקורת ציבורית נגד השלטון בעיר, מכוון דווקא כלפי ראש העיר, והכתבות הנ"ל הן מקרה מובהק לכך.

85. באשר לכתבות העוסקות בהתנהלות העירייה (נספח מז', מד', נט', סא, ז'), אלה כתבות אשר מכוונות במפורש לעירייה אשר מוצגת בכתבות באריכות ולא לראש העיר "העירייה לא מנקה ולא מתייחסת לפנייתנו", "בעירייה מחפשים יחידות דיון לא חוקיות", "העירייה הפכה את השכונה לאתר פסולת", "בהוראה מלמעלה השומר בכניסה לבנין העירייה מונע מתושבים להיכנס לבניין", "שלמה ארצי תובע את העירייה...".

86. אף בהקשרים בהם הועלתה ביקורת נגד התובע במישרין או בעקיפין "ראש העיר ה נבחר רפי בן שטרית...לא רק שלא מימש את ההבטחה אלא לאחרונה ניתנה הוראה לשומר לא להכניס לבניין העירייה תושבים, אלא אם הוזמנו ע"י אחד מעובדי הבניין", "בתאריך 22.10.13 התחלף ראש העיר אצל הנתבעת, ומשכך מסרב מתעלם מתחייבות של הנתבעת מול התובעת והמשיבה הפורמאלית", הרי אין בביקורת כאמור כדי להשפיל את התובע, לעשותו שנוא על ידי הבריות או לפגוע בשמו הטוב. מדובר בביקורת לגיטימית נגד איש ציבור. אבהיר כי הזכרת שמו של התובע פעם אחת "דרך אגב", תוך שימוש במילים חריפות אין בה כשלעצמה כדי להוות לשון הרע "למה ראש העיר או הסגן שלו לא שפכו את האשפה מול הבית שלהם", זאת במיוחד שהוא כלל לא היה הנושא המרכזי בכתבה.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

87. כאמור, חלק נוסף מהכתבות מעורר נושאים פוליטיים וחברתיים כגון פיטורי עובדים וביטול הטבות מס (נספחים מ', מג', עה'). גם באלה התובע לא עמד במוקד הדיון הציבורי שהועלה במסגרת הכתבות, הן כותרת הכתבה והן הכתבה עצמה עסקו בנושא המרכזי אשר נמסר אודותיו דיווח בכתבה. "רשות המיסים הודיעה: הטבת המס בבית שאן מתבטלת ב-23.2.14", "העירייה הוציאה הודעה לפיה תוקף האישורים יהי לכל שנת 2014".

88. אציין כי אף לא ברור כיצד יש בכתבה העוסקת בביטול הטבת המס (נספח מג'), כדי לפגוע בשמו הטוב של התובע, מקום בו בקושי מוזכר שמו בכתבה. בכתבה דן, שמו של ראש העיר הוזכר פעם אחת כדלקמן: "ראש העיר רפי בן שטרית פועל במרץ מול השרים", קורא סביר היה מבין דווקא כי ראש העיר משקיע מאמצים אדירים כדי למנוע ביטול הטבת המס, ולא היה רואה בתובע כאחראי לביטול הטבת המס.

89. לפיכך, נוכחתי כי אין בכתבות אלה כדי להוות לשון הרע כלפי התובע. הכתבות עוסקות בנושאים חשובים לתושבי העיר בית שאן. חסימת דיון ציבורי בנושאים אקטואליים, פוליטיים חברתיים וכלכליים כגון דא, אינה מוצדקת בענייננו. יש לאפשר דיון חופשי והחלפת רעיונות בנושאים אלה, אשר יבטיח ביצוע שוטף ותקין של מטלות העירייה בנוסף למתן שירותים חיוניים לתושבי העיר.

90. מכל מקום, דומה כי רובן של הכתבות הנ"ל ממילא חוסות תחת כנפי ההגנות של החוק, שכן התובע אינו מכחיש את תוכן הפרסום עצמו אלא מוחה על אופן הצגת הדברים בצורה מכפישה אשר לטענתו פוגעת בתדמיתו בעיני הציבור. לפיכך, מדובר בפרסום עובדתי אודות נושאים בעלי חשיבות ציבורית - פיטורי עובדים, מינוי אנשי ציבור שונים, הטבת מס וכו', זכותו של הציבור לקבל מידע אודות נושאים אלה ולקיים שיח ציבורי לגביהם. על כן, בנסיבות ענייננו, ראוי להעדיף את הזכות לחופש הביטוי על פני הזכות לשם טוב בפרסומים כאלה.

91. באשר לסדרת הכתבות המתאפיינת בסגנון סאטירי (נספח נו 9-1), אף אלה אינן מהוות הוצאת לשון הרע כלפי התובע. הסאטירה היא טכניקה ספרותית ואמנותית אשר מטרתה להעלות ביקורת ולגרום או למנוע שינוי, זאת תוך שימוש בציורים, במטאפורה ובאמצעי הבעה אחרים. בפסיקה נקבע כי בסאטירה הביטויים מנוסחים בלשון ציורית, בהגזמה ואף

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 14-08-28236-08 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

בעיוות המציאות עד כדי גיחוך (פרשת רשת שוקן). לפיכך, נקבע כי מקום בו קיים ספק באשר לפרשנות שיש לייחס לסאטירה יש להעדיף את הפרשנות שלפיה הביטוי אינו מהווה לשון הרע (שם). בענייננו, בחינת הסאטירות מעלה כי עניינן בביקורת ציבורית לגיטימית באותם נושאים אשר הועלו בכתבות דלעיל, כמו למשל, מינוי אנשי ציבור, פיטורי עובדים, הטבות מס, אופי השלטון בעיר, כספי הציבור ועוד נושאים פוליטיים, כלכליים וחברתיים אשר כאמור העלתם על סדר היום חיוני במשטר דמוקרטי. הסאטירות כלל אינן מכוונות באופן אישי כלפי התובע, ואין בביטויים המטאפוריים הגסים והקשים הכלולים בהן כדי לפגוע בדימויו של התובע, אשר שמו בקושי נזכר בהן.

92. יודגש כי, אף שקיים דמיון מסוים בין הכתבות שכן נקבע שהן מהוות לשון הרע, לבין אלה שלא, קיימת הצדקה לאבחנה בין הראשונות לאחרונות, שכן בעוד שהראשונות נועדו למעשה כדי למחות על התנהלותו של ראש העיר ועסקו באריכות בתיאור התנהלותו ואופיו, באופן שלילי תוך שימוש בביטויים קשים, חריפים ופוגעניים, הרי שהאחרונות כלל אינן מכוונות כלפי התובע, אשר אינו עומד במוקד כתבות אלו ואף בחלק לא מבוטל מהן שמו כלל לא הוזכר. אבהיר כי אף מקום בו הוזכר שמו של התובע ויוחסו לו תכונות שליליות או פוגעניות, הרי פגיעה זו הייתה אגב אורחא.

93. כך למשל, באשר לפיטורי עובדים, בשונה מהכתבה אשר עוסקת בפיטורי עובדים שקבעתי לגביה לעיל כי היא מהווה לשון הרע (נספח כא'), הרי הכתבה בנספח עה', אף שהיא עוסקת באותו נושא, אין בה משום הוצאת לשון הרע כלפי התובע. הכתבה עוסקת בנושא אחד ויחיד "פיטורי עובדים מתפקידים בכירים בעירייה" תוך הצגת עמדותיהם של אנשי ציבור המתנגדים לפיטורין. אכן קורא סביר מבין כי התובע אחראי לפיטורין אלה, אולם התובע כלל לא עומד במוקד הכתבה ושמו בקושי מוזכר בה. ככל שהייתה פגיעה בשמו הטוב של התובע הרי מדובר בפגיעה אגבית "במקום שאדון בן שטרית יפסיל שרוולים ויתחיל לגייס משאבים למען העיר, הוא יוצא למסע נקמה". מעבר לכך, לא הוזכר שמו של התובע באורח שלילי בכתבה. לעומת זאת, בכתבה אשר קבעתי כי היא מהווה לשון הרע (נספח כא'), מוצג נושא פיטורי העובדים באופן שונה לחלוטין. לאורך כל הכתבה מתוארת התנהלותו של התובע תוך ייחוס תכונות שליליות ושימוש בביטויים פוגעניים כלפיו. בכתבה מדווח כי התובע מפטר 30 עובדים למען האינטרסים האישיים שלו ושל מקורביו. הוא לא חס על זכויות העובדים בעלי משפחות, מפטר אותם כדי להכניס בנעליהם את מקורביו הפוליטיים. התובע מתואר כאינטרסנט אשר "חולב את הקופה הציבורית יחד עם מקורביו". הצגת כל אלה ביחד, מטילה דופי בהתנהלות התובע ומייחסת לו התנהגות בלתי הולמת.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

94. דוגמא נוספת לכך ניתן למצוא בכתבות אודות המינויים הפוליטיים. ראשית, הכתבות בנספחים - ה', יח', ו', ס', לז', לא', נז', כו', נב', כח', ח' - העוסקות במינוי אנשי ציבור, כלל אינן מכוונות כלפי התובע באופן אישי, שכן אינן מייחסות לתובע דווקא את המינוי של אותם אנשי ציבור (מנכ"ל, מ"מ ראש העיר...). זאת ועוד, הכתבות עוסקות בהעלאת ביקורת נגד אותם אנשי ציבור והתאמתם לתפקיד הנבחר, ולא מתמקדות בהעלאת ביקורת נגד התובע עצמו. ככל ששמו של התובע מוזכר בכתבה, הדבר נעשה בשולי הכתבה וכלל לא עומד במוקדה "איפה ההבטחות של בן שטרית", "כך הוא מקווה, בסופו של דבר, להכנסת פעילים ותומכים של רפי בן שטרית לעבודה בעירייה", "ראש העיר אינו שבע רצון מתפקידו כעוזר ראש העיר". אף בעניין השהיית המינוי בשל חשד לפגיעה במנהל תקין ולפגיעה בקופה הציבורית, עולה מהכתבות שהעירייה היא זו שאחראית על המינוי ולא התובע עצמו "התנועה לאיכות השלטון פנתה... לעיריית בית שאן ולמשרד הפנים בקריאה להקפיא כל מהלך להתקשרויות עם עו"ד משה גרמה". לעומת זאת, כתבה כג', שעוסקת גם היא בהעלאת ביקורת נגד המינויים הפוליטיים, אשר קבעתי כי מהווה הוצאת לשון הרע כלפי התובע, עוסקת דווקא בתובע יותר מאשר במינוי הפוליטי עצמו, תוך ייחוס תכונות שליליות של חוסר יושר וניגוד עניינים לתובע. בכתבה מצוין במפורש כי התובע הוא זה אשר אחראי על המינוי הפוליטי, ומיוחסת לו הפגיעה במנהל התקין והקופה הציבורית: "בימים אלו בוחנת התנועה לאיכות השלטון את מינויו של בן שטרית". הצגת כל אל ביחד, מטילה דופי בטוהר המידות ומציגה אותו כמי שפועל בניגוד לדין.

95. כאן המקום לציין כי הרושם הכללי שיוצר מרקם הכתבה בעיני הקורא הסביר, הוא אשר קובע אם מדובר בלשון הרע אם לאו ולא הביטוי הספציפי המוזכר בכתבה, יפים לעניינו דברי בית המשפט העליון בעניין מורדוב, כדלקמן:

"גם כאשר מתמקד הדיון בביטוי ספציפי, מצווה בית המשפט, על מנת לבחון האם מדובר בביטוי מלעז, לבחון את הפרסום בכללותו (ראו ע"א 809/89 משעור נ' חביבי, פד"י מז (1) 1). פרשנותו של קטע בפרסום חייבת ליתן את הדעת גם לקטעים האחרים, על מנת שהתמונה תהיה שלמה - הרי זו ברגיל התמונה הנגלית בסופו של דבר גם לעיני הקורא או הצופה שנחשף לפרסום (ראו גם א' שנהר, דיני לשון הרע (תשמ"ז) 117-118. כמוכן, על בית המשפט להביא בחשבון את מקומו ואת אופן פרסומו של הביטוי נשוא המחלוקת - בכותרת, בכותרת משנה, בהדגשה, בליווי תמונה וכיוצא באלה".

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 14-08-28236 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

96. לעניין הכתבות העוסקות בנסיעת התובע לפריז יחד עם העוזר והגזבר, רכישת ריהוט ללשכתו בעירייה ומעבר לוילה חדשה (נספחים פב', מה', ב', ג'), התובע טוען כי הכתבות מציגות אותו כנהנתן ובזבזן, מנותק מצרכי הציבור, נהנה ממנעמי השלטון, תוך אי אכפתיות לעיר ולתושבים. עיון בכתבות הנ"ל מעלה כי מדובר בדיווח עיתונאי רגיל אודות איש ציבור, אשר אין בו כדי להוות לשון הרע כלפיו "מזל טוב מגיע לראש העיר רפי בן שטרית, שיעתיק בקרוב את מגוריו לוילה חדשה...", "מנעמי השלטון: ראש עיריית בית שאן רפי בן שטרית, המריא... לפריז שבצרפת להשתתף בכנס של קק"ל".

97. אף שבהקשר מסוים הוצג התובע באורח שלילי - נהנה ממנעמי השלטון ומנותק מצרכי הציבור, הרי אין בכך כדי להוציא את הדיווח מגדר הסבירות ואין בו כדי לפגוע בשמו הטוב של התובע. כך או כך, דומה כי דיווח זה ממילא יחסה בצל ההגנה של אמת הפרסום וקיומו עניין ציבורי. התובע אינו מכחיש את נסיעתו לפריז יחד עם העוזר והגזבר ו/או את רכישת הריהוט לעירייה ו/או מעבר מגורים לוילה חדשה, אולם טוען כי אלה הוצגו באופן מכפיש הפוגע בתדמיתו בעיני הציבור. במקרה זה, עשויה לחול ההגנה של אמת דיברתי. שכן, הכתבות מציגות עובדות שהתובע עצמו אינו מכחיש אותן, אולם טוען כי כל מה שנעשה היה בהתאם לנהלים. מדובר אף בעניין ציבורי, שכן התובע הוא דמות ציבורית, אשר אינה זרה לזירה התקשורתית והוא נמצא במרכזו של דיון ציבורי פעמים רבות. משכך, זכותו של הציבור לקבל דיווח עיתונאי אודותיו.

98. הוא הדין באשר לכתבה בנספח לב', אשר מדווחת כי מקורב לתובע נעצר בחשד לזיוף חתימות מהנדס על תוכניות בניה. הכתבה אינה פוגעת בשמו הטוב של התובע. ברי כי עצם השימוש במילה "מקורב" אין בה כדי להכתים את התובע בכתם פלילי או מוסרי כלשהו. מדובר בדיווח עיתונאי עובדתי, ואין בכך כדי להוות לשון הרע כלפי התובע. מכל מקום, דומה כי גם כתבה זו חוסה בצל ההגנה של אמת דיברתי, שכן הנתבעים צירפו תמונה לתובע יחד עם אותו "מקורב", התובע אף אינו מכחיש כי הוא מכיר אותו, מה גם שמדובר בעניין ציבורי מובהק. כאן המקום אף להזכיר כי תרופתו של איש ציבור הנפגע מדברי הפרסום, צריכה להיות בפרסום נגדי אשר יחשוף את הכזב אשר פורסם אודותיו. ככל שסבר התובע כי ישנו צורך בפרסום נגדי המבהיר את פשר קשריו עם אותו "מקורב", היה עליו לעשות כן באמצעות פרסום נגדי ולא בהגשת תביעת דיבה כנגד הפרסום.

99. באשר לכתבות בנספחים פד' ו- פג', עיון בנספחים המצורפים לכתב התביעה מעלה כי

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

הכתבות לא צורפו בשלמותן. בהתאם לתקנה 75(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, ככל שמדובר במסמך מהותי במשפט, "יש להביא בכתב הטענות את נוסח המסמך או קטעיו המהותיים או לצרפם אל כתב הטענות". כאמור לעיל, בתביעות שעניינן לשון הרע, על מנת להכריע אם הכתבה מהווה לשון הרע יש לבחון את הרושם הכללי אשר יוצר מרקם הכתבה ולתת את הדעת להקשר בו הובאו הדברים. בהתאם לכך, "קטע מהפרסום יתפרש בהתחשב בשאר חלקיו" (ראה עניין אפל). בענייננו, משלא צורפו הכתבות הנ"ל בשלמותן, לא ניתן להכריע אם הכתבות מהוות לשון הרע אם לאו.

100. בשולי הדברים אציין כי אכן הנפגע מפרסום כתבה אודותיו, רשאי לטעון כי לשון הרע אשר בגינה הוא תובע מתייחסת רק לחלק מהכתבה (שנהר, עמ' 421). אולם בענייננו, התובע לא פירט כיצד יש בכתבות אלה כדי להוות הוצאות לשון הרע אודותיו, אלא רק הסתפק בהפניה לאמירה שלהלן: "רפי בן שטרית מתנהג כמו דיקטטור". אף בסיכומים אשר הוגשו מטעם התובע כלל לא הייתה התייחסות לכתבה בנספח פד'. אבהיר כי אף אם התכוון התובע רק לחלק מהכתבות בלבד, היינו למשפט אשר אליו הפנה בכתבי הטענות, הרי אין במשפט זה כשלעצמו כדי להוות לשון הרע אודותיו. האמירה כי התובע מתנהג כדיקטטור כשלעצמה, אינה בגדר לשון הרע, המדובר בביקורת סבירה המשקפת את דעתו של הכותב כלפי התובע, שהינו איש ציבור הנחשף מדי יום ביומו לביקורת ציבורית.

101. נוכח כל האמור לעיל, נחה דעתי כי אין בכתבות אלו כדי להוות הטלת דופי בכישוריו המקצועיים של התובע, ביושרו המקצועי, או כדי להטיל צל על רמת מוסריותו, ומכאן אין בהן כדי לבזותו ולהשפילו ואף לא לפגוע במקצועו.

ד. סוף דבר

102. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי פרסום הכתבות נשוא הנספחים טז', לט', כא', פ', כג', לד', מו' מהווה הוצאת לשון הרע כלפי התובע, ואילו פרסומן של יתר הכתבות אינו מהווה הוצאות לשון הרע כלפיו.

103. באשר לכתבות בנספחים פג' ו- פד', הן לא צורפו בשלמותן. על כן, אין בידי להכריע בעניין כתבות אלה. כפי שהובהר לעיל ככל שכוונת התובע הייתה כי לשון הרע מתקיים רק בגין החלק אשר מפנה אליו בכתבי הטענות, הרי אין בחלק זה משום הוצאת לשון הרע כלפיו.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

ניתן היום, כ"ז סיוון תשע"ה, 14 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

1
2
3

רגד זועבי, שופטת

4
5
6
7

